

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
In străinătate 300 Lei

Adresa: „UNIAREA POPORULUI“, Blaj, jud. Târnava-Mică

Director ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

Primredactor IULIU MAIOR

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Prietenii de-acasă

de IOAN AGĂRBICEANU

Unul dintre relele cele mai răspândite în zilele de astăzi e că uităm și nu mai voim să recunoaștem pe prietenii de-acasă, și alergăm după alții străini. Mai de mult nu era așa. Fiecare sat își avea un prieten-doi la el acasă, și aceștia erau întrebați, dela ei se cerea sfat și povață în lucrurile mai grele ori în trebile mai încălcite. Cu deosebire românii din fosta împărăție austro-ungară aveau în fiecare sat aproape, un preot și un învățător, cari, ca oameni mai luminați, erau sfătuitoarii ascultați de săteni. Sau era încă și un notar, sau un medic român. Dar câte un preot cel puțin au avut satele noastre din tot cuprinsul românismului, și cinstirea și ascultarea lui, până bine de curând a fost în mare vază. Ba mai erau în țările românești, în Basarabia, atâția boeri buni și cu dragoste către popor, cari erau adevărații lui povăzitori.

Pe acești prieteni de-acasă, la îndemână între orice împrejurări, poporul nostru i-a ținut în cinste cuvenită până aproape de zilele noastre. — De bună seamă obiceiul vechiu e tare încă și azi, în unele sate.

Dar în multe s'a stricat, și prietenii de-acasă sunt dați uitării de către popor, și alegă la străini, la orașe, după sfaturi.

Pe vremuri dușmanii noștri vedeau o mare tărie a noastră în aceste legături sufletești dintre sătenii români și așa numiții conducători ai lor firești. Rostul omului cu carte mai multă, cu educație mai înaltă, în mijlocul poporului chiar acesta este: de a fi îndrumători și conducători. Intr'o țară bine organizată, orice sat e ca o companie dintr'o armată, care știe ce vrea și știe cum să lucreze, învățată de caporali și plutonieri.

Caporali și plutonieri au fost multă vreme acești cărturari ai satelor, ieșiți și ei dintre țărani, din rândurile celor mulți.

Și ne-am adevărit, cu adevărat, ca o oaste disciplinată și bine condusă, până am dat cinstea și ascultarea cuvenită prietenilor de-acasă, oamenilor cu mai multă învățătură, pe cari i-am avut la îndemână.

Pricinile cari au dus la înstrăinarea poporului de conducătorii lui firești, vor fi ele mai multe. Dar cele de căpetenie, și pe cari trebuie să le înlăturăm, ni-se par a fi următoarele:

Întâi și mai întâi politica, vărâtă cu puterea până'n măruntaele satelor. În locul

frunțașului cultural de pe vremuri a venit la modă frunțașul politic. Și acesta, cel mare, cel cu răspundere, nu stă la sat, ci la oraș. El a luat rolul frunțașilor naturali, firești ai satelor. Dar acest frunțaș își are, de obicei, interesele lui, nu ale satului, și-și pune în sat un delegat, care e exponentul acestor interese. De obicei preotul ori învățătorul, sau medicul nu se înjosește să primească el acest rol. Și atunci frunțașul politic iscodește în sat un frunțaș al său, delegat, om de încredere al său, care în chip firesc trebuie să ajungă în ceartă cu intelectualii satelor, cari au la inimă interesele comunei întregi, nu ale unei clii.

Și atunci frunțașul politic dela oraș, ajutat de delegatul său în sat, începe să facă cu ou și cu oțet pe intelectualii satelor, și-i face de două parale în fața mulțimii, pierzându-și autoritatea.

În al doilea rând: mulți dintre cărturarii conducători firești, s'au făcut exponenții omului politic dela oraș, servind interesele acestuia, nu ale satului, și așa și-au pierdut, din vina lor, autoritatea de altădată.

În al treilea rând: și dacă nu s'au făcut coade de topor pentru interesele cutărui politician, mulți frunțași ai satelor, din pricina traiului greu, și-au văzut mai mult de interesele lor.

Și al patrulea: azi avem mulți plugari cu capul mare, cari nu se dau pe nici un domn. Aceștia încă au săpat autoritatea cărturarilor dela sate.

Sunt însă pricini cari pot fi tămăduite, și e cu totul de lipsă să le curățim. — Altfel ajungem pe sate la anarhie.

Sfântul Părinte despre sfânta profeție. Împlinindu-se 56 ani dela Hirotonirea într-un preot a Sfântului Părinte dela Roma, Părintele creștinătății a dat o lungă epistolă pastorală, enciclică, dupăcum se numește ea, în care ne arată, ce mare vrednicie e să fii preot și ce mare noroc are lumea cu preoții buni. Îndemnându-i pe clerici să devină preoști buni, iară pe preoști să nu înceteze a se desăvârși, dă binecuvântare tuturor. Această enciclică papală a tradus-o de pe latinește în românește p. canonic Dr. Ioan Balan dela Blaj și se află de vânzare la toate librăriile, cu prețul de 10 lei.

Intru mulți ani, Părinte!

În 12 Februarie 1922 Preafericitul Părinte Papa Pius XI a fost încoronat de cap văzut al bisericii lui Hristos. Săptămâna aceasta s'au împlinit adecă 14 ani de atunci.

Preafericitul Părinte Papa Pius XI.

La începutul unui nou an de muncă, milioane de suflete din toate colțurile lumii îl urează sănătate și puteri pe cari să le împrăștie în slujba binelui și a adevărului. Săraci din Rusia cari au scăpat din ghiarele foamei datorită Lui, tineri cari au lăpădat drumurile greșite apucând pe cele bune datorită învățăturilor Sale, și popoare încă aproape sălbatice din Africa, Australia sau Asia, cărora li-s'a arătat lumina cea adevărată a evangheliei, de către misionari trimiși de El.

Îl facem și noi Românii aceeași urare căci binefacerile Sale s'au revărsat din belșug și asupra noastră. Școalele din Blaj, palate mărețe, stau mărturie despre înțelegerea Preafericitului Părinte față de noi. Dintre zidurile ridicate, în cea mai mare parte datorită Lui, pornesc an de an tineri și tinere, pornesc îmbogățiți la minte și la suflet ca albinele când intră în coșnițe. Cu această zestre, împodobesc zestrea neamului întreg, în orice slujbe ajung.

Dar binefacerile Preafericitului Părinte pentru noi Românii nu s'au oprit la Blaj. Nu putem enumăra aici tot ce a sămănat bunăvoința Sa în alte părți ale țării. Amintim doar că a ridicat la Roma un seminar anume pen-

tru tinerii români cari vreau să studieze acolo. Mare cinste pentru noi să avem un seminar al nostru, românesc, în cetatea urmașilor lui Petru. E un colț de țară așezat în „cetatea cea veșnică“.

Acum, când începe an nou de muncă, și când se apropie și sorocul deschiderii sărbătorești a seminarului românesc din Roma, înălțăm pentru El un fleac gând de rugă spre Ceriu.

Tălcuirea evangheliei duminicii

Duminea lăsatului sec de carne (Matei 25, 31—46)

În această duminică biserica poruncește să se citească evanghelia despre judecata din urmă, fiindcă este cea din urmă duminică a căslegilor și oamenii fac acum mai multe păcate ca de obicei, luându-și oarecum rămas bun dela dulce.

31. *Zis-a Domnul: „Când va veni Fiul omului întru mărirea sa, și toți îngerii cu dânsul, atunci va șede pe scaunul mării sale*

»Intru mărirea sa«, căci mai întâi a venit sărac, neavând nici unde-și pleca capul; a doua oră va veni întru mărirea sa, adevărat întru mărirea care i-se cuvine unui născut al Tatălui. Se numește »Fiul omului«, fiindcă va veni ca Mesia, ca să judece vii și morții, căci »Tatăl pe nimeni nu judecă, ci toată judecata o a dat Fiului« (Ioan 5, 22) »și putere a dat lui, judecată să facă căci Fiul omului este

(Ioan 5, 27). Va veni ca rege al cerurilor, de aceea vor veni toți îngerii cu dânsul. Îngerii însă nu vor fi numai de paradă, ci vor lua parte activă la judecată, ducând la îndeplinire osânda dictată de înfricoșatul Judecător: »Așa va fi și la sfârșitul veacului, vor ieși îngerii și vor despărți pe cei răi din mijlocul celor drepti, și-i vor arunca pe ei în cuptorul cel de foc: acolo va fi plâns și scrâșnirea dinților« (Matei 13, 49—50). »Și va trimite pe îngerii săi cu glas mare de trâmbiță, și vor aduna pe aleșii lui dela patru vânturi, dela marginile cerurilor până la sfârșiturile lor« (Matei 24, 31).

32. *și se vor aduna înaintea lui toate neamurile și va despărți pe ei unul de către altul, cum alege păstorul oile din capre.*

Evanghelia este pentru toți oamenii, dupăcum le-a și poruncit Isus apostolilor săi: »Drept aceea mergând învățați toate neamurile«. De aceea se vor și aduna înaintea lui toate popoarele, cu atât mai ales că Isus a făgăduit: »Și se va propovădui această evangheliă a împărăției în toată lumea, întru mărturie tuturor neamurilor, și atunci va veni sfârșitul.

33. *Și va pune oile deadreapta sa, iară caprele deastânga.*

Această despărțire va fi ușor de făcut, fiindcă atât de mare va fi deosebirea între cei buni și între cei răi, ca între oi, cari sunt de regulă albe și blânde și între capre cari de obicei au lână neagră și sunt neastâmpărate și sălbatece. Același lucru îl spune Domnul, cu alte cuvinte, și la Ioan 5, 29: »și vor ieși ceice au făcut bune întru învierea vieții, iară ceice au făcut rele întru învierea osândirii«. Că pe cei buni îi va așeza dea dreapta, iară pe cei răi dea stânga, se explică așa că dreapta totdeauna a fost considerată parte norocoasă, iară stânga nenorocoasă. Când i-s'a arătat îngerul lui Zaharie în biserică,

a stat *dea dreapta* altarului tămăierii, iară când au mers muierile mironosițe cu mi-resme la mormânt, intrând în mormânt, au văzut pe un tânăr șezând *deadreapta*, îmbrăcat în veșmânt alb.

34. *Atunci va zice împăratul celor deadreapta lui: veniți binecuvântații părintelui meu de moșteniți împărăția care e gătită vouă dela întemeierea lumii.*

Cei deadreapta se numesc binecuvântați, fiindcă Tatăl i-a binecuvântat cu toată binecuvântarea spirituală (Efeseni 1, 3). Și acum urmează motivarea sentinței, cum se face la orice judecătorie.

35. *Căci am flămânsit și mi-ați dat de am mâncat; însetoșat-am și mi-ați dat de am beut; străin am fost și m'ați primit; 36., gol și m'ați îmbrăcat; bolnav am fost și m'ați cercetat; în temniță am fost și ați venit la mine“.*

Să nu se creadă că la judecata din urmă se va cere numai dacă am împlinit faptele îndurării. Acolo se vor cere toate faptele și gândurile noastre. Și dacă Isus aici pune mai mare pond pe faptele îndurării, o face, ca să arete, cât de mult ține el la săraci și necăjiți, cât de mult ține la dragostea care trebuie să stăpânească între creștini. »Din aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii mei, de veți avea dragoste între voi« (Ioan 13, 35).

37. *Atunci vor răspunde lui dreptii zicând: „Doamne, când te-am văzut flămând, și te-am hrănit, sau însetat și ți-am dat de ai beut? 38. Sau când te-am văzut străin, și te-am primit; sau gol și te-am îmbrăcat? 39. Sau când te-am văzut bolnav sau în temniță, și am venit la tine?“*

Cei aleși se vor mira de această motivare, fiindcă ei le-au făcut toate cele înșirate săracilor, și nu lui Isus.

40. *Și răspunzând împăratul va*

Foița „UNIRII POPORULUI“

Să nu iei numele lui Dumnezeu în deșert!*)

Iubiți creștini!

Un om necredincios voină să fie spiritual (cu duh, glumet) a zis: „Dacă este Dumnezeu, de ce nu și-a scris numele pe boltă cerească, cu litere mari, să-l vadă toți? Atunci de sigur nu ar mai fi pe pământ oameni necredincioși!“

Așa vorbea necredinciosul.

Dar a uitat să spună, că în ce limbă ar dori să-și scrie Dumnezeu numele pe frumoasa boltă înstelată? Românește? Dar atunci ar înțelege numai vre-o 20 milioane de oameni. Dar ce va fi cu restul de 1900 milioane? Să scrie în limba franceză, engleză, italiană, germană? Și atunci nu ar înțelege ceilalți...“

„Apoi să-și scrie numele într-o limbă, într'un graiu, pe care toți să-l înțeleagă!“, ar putea zice cineva.

Așa e bine! Dar — Fraților! — este oare graiu, pe care să-l înțeleagă fiecare om? Da, este: *ordinea, disciplina, măsura, finalitatea* (scopul), *exactitatea* (punctualitatea). Iată

*) Publicăm aici una dintre frumoasele predici ale pâr. prof. Dr. T. Toth în traducerea pâr. protopop Emil Tatar dela Diciosânmărtin, despre cari am vorbit în numărul trecut al gazetei noastre.

graiul înțeles de toți! *Și în felul acesta Dumnezeu într'adevăr și-a și scris numele pe ceriu; armonia minunată a uriașelor corpuri cerești, ce alegă prin Unirea, vestise mărirea lui Dumnezeu într'o limbă pe care o înțelege orice om și la privirea căruii grupe dia inimă imai lui Beethoven (cel mai mare compozitor din veacul XIX): Pe Tine te măresc Creatorule cerea, sfântul sfânt al Universului, ceriul, pământul, milioanele de stele și rugăciunea inimilor curate.*

*Numele sfânt și sublim al atotputernicului Dumnezeu! De mii de veacuri, nenumărate stele preamăresc numele lui Dumnezeu, iar emul cu viața saurtă — își pleacă fruntea în abuzul numelui celui Sfânt, dela începutul vieții omenești! — În limba noastră — și în toate limbile din lume — este un nume, care ocupă loc deosebit, între toate celelalte nume. Este un nume care stăpânește toată gândirea noastră, e scris cu litere neșterse în milioane de suflate. Numele acesta e: *numele cel sfânt al lui Dumnezeu!* Nu veți afla popor, oricât de primitiv, care între cunoștințele sale să nu aibă conceptul lui Dumnezeu. Nu este limbă, oricât de nedezvoltată, în tezaurul lexical (toate cuvintele câte le are) al căreia, să nu se cuprindă numele lui Dumnezeu!*

Numele sfânt al lui Dumnezeu!

Și — după astfel de considerente — am crede, că nu este om, care să nu țină în cea mai mare cinste acest nume! Am crede, că orice faptură nu poate rosti acest nume, decât în cea mai mare cinste și evlavie.

Și totuși — Fraților! — nu este așa! Omul are acel privilegiu trist, înecat poate într'un noroiu și acest nume prea sfânt și pentru adevărat Dumnezeu a fost silit să se îngrijiască de apărarea numelui Său, prin o poruncă deosebită.

Porunca a doua dumnezeiască zice: *Să nu iei numele lui Dumnezeu în deșert!* Și vedem, ce oprește și ce așteaptă dela noi porunca aceasta?

I. Că Cozinațul porucii a doua e limpede: Nu e iertat să pomenim numele sfânt a lui Dumnezeu, decât cu cinste cea mai mare! Oricine pomeneste numele lui Dumnezeu ori din ură, ori din ușurătate ori din mânie, pățuște împotriva porucii — deși nu pe o formă de greu.

Sunt oameni infami (infierați de legea de toată lumea), cari își află o bucurie diabolică în sudalmă, aceștia sunt cei răsvrățiți împotriva lui Dumnezeu, despre aceștia voi vorbi în partea întâi a cuvântării. Sunt apoi mulți — cei mai mulți dintre hulitori, cari își jură numai din mânie, — despre aceștia în partea a doua.

I. Răsvrății

A) Scriitorul grec Plutarh, într'o carte sa, povestește despre un taur, care vorbea ca un om și toți se mirau de aceasta. Azi însă — Fraților! — e chiar întors: sunt oameni cari vorbesc ca un taur infuriat și nimeni nu se mai miră.

sice lor: „adevăr sic vouă, intrucdți ați făcut unuia din acești frați mai mici ai mei, mie mi-ați făcut“.

Din aceste cuvinte putem deduce; cât de mult numără înaintea Domnului milostenia și peste tot laptele îndurării.

41. Atunci va sice și celor dea stânga lui: „duceți-vă dela mine blăstămașilor în focul cel de veci, care e gătit diavolului și îngerilor lui.“

Dreptii au fost numiți »binecuvântații părintelui meu«, fiindcă toată binecuvântarea dela Tatăl vine. Pe cei răi li numește »blăstămași«, fiindcă blăstămii a-cesta și l-au atras asupra lor prin faptele lor cele rele. »Focul cel de veci« este iadul, care nu e gătit pentru oameni, ci pentru diavolul și pentru îngerii lui. Dacă însă unii oameni slujesc numai diavolului, neabătându-se dela el până la sfârșitul vieții lor, de sigur că vor merge și ei în iad. Urmează apoi aceeași motivare ca și dreptilor.

42. Căci am flămânsit și nu mi-ați dat să mănânc; insetoșat-am și nu mi-ați dat să beau; 43, străin am fost și nu m'ați primit; gol și nu m'ați îmbrăcat; bolnav și în temniță și nu m'ați cercetat“.

Nenorocirii de păcătoși și nepocăiți vor încerca atunci a se scuza, însă scuza lor nu va fi ca a unor oameni umiliți, ci obraznică și spusă cu mândrie, păcătuind deci chiar și atunci, în fața dreptului judecător.

44. Atunci vor răspunde lui și ei, zicând: „Doamne, când te-am văzut flămând, sau insetat, sau străin, sau gol, sau bolnav, sau în temniță, și nu am slujit ție?“

Însă această scuză nu le va ajuta câtuș de puțin, căci

45. Atunci va răspunde lor, zicând: „adevăr sic vouă: intrucdți

nu ați făcut unuia dintre acești mai mici, nici mie nu mi-ați făcut“.

Urmează executarea sentinței:

46. Și vor merge aceștia în munca de veci, iară dreptii în viața de veci.

Ceeace e grozav în pedeapsa aceasta, e faptul că e veșnică, și că așadară nu se va sfârși nici odată, nici odată.

* * *

Așadară prin faptele îndurării ne putem asigura viața și fericirea de veci. Ce ușor lucru este acesta și totuși așa de puțin le săvârșesc! — Vai și amar de bogății fără milă! Pe cât sunt acuma de îngânfași, pe atât vor fi atunci de desconsiderați. — Veșnicia iadului să-i înspăimânte pe cei răi, iar veșnicia raiului să-i îmbucure pe cei buni!

Părintele Iuliu

Religia în alte țări

In Japonia

Încă din 1929 în Japonia exista o lege prin care se oprea predarea învățământului religios în școlile statului. Religia era considerată drept un „capriciu de folos numai bătrânilor și celor săraci cu spiritul“.

Acum câteva luni însă, prin Noemvrie 1935, ministrul instrucțiunii publice, a dat o scrisoare în care spune lămurit că de acum întreg învățământul școlar va trebui să aibă o bază religioasă, de-a vremea să corespundă scopului de educație: formarea caracterului moral al fiecărui individ.

Această schimbare în bine se datorează în mare parte îndemămurilor unui comitet format din mai multe înalte personalități școlare din Japonia, care au arătat ca rezultate bune poate de religia în educație.

De acum înainte, în toate școlile din Japonia, se va da un mare sprijin dezvoltării sentimentului religios. Alături de filozofie, se vor aprofunda și chestiunile de religie iar învățarea istoriei naționale, va sublinia în-

fluența pe care religia a avut-o asupra culturii țării și la formarea marilor oameni.

În școli, se vor pune în mâinile școlărilor cărți din cari vor învăța lucruri religioase, se vor citi biografiile marilor gânditori ai bisericii, iar sărbătorile comemorative ale celor morți, excursiile și călătoriile preșum și conferințele ținute de oameni de-o moralitate recunoscută, vor servi la educarea sentimentului religios al tineretului.

În ce privește creșterea religioasă a tineretului, am putea lua pildă dela Japonia, încreștinați după noi. Acest popor, care se pare că a găsit drumurile adevărate care duc la mărire și putere, își îmbogățește sufletul tot mai mult cu învățăturile și virtuțile creștinismului. Și locul lor sub soare crește, împreună cu vaza de care se bucură în fața celorlalte popoare.

In China

În centrul orașului Shanghai, se ridică o casă cu șapte etaje deasupra cărora se găsește o statuie consacrată „Sfintei Inimi“. Aceasta este casa unui medic chinez numit: Hoh Lee-Chung, mare binefăcător satolic.

A fost convertit la catolicism acum douăzeci de ani și tot atunci a obținut dela vicariatul apostolic învoirea de-a avea în casa sa o capelă particulară unde să se poată celebra sfânta liturgie în fiecare zi de sărbătoare. Unul dintre preoții cari seretează această capelă spune că atmosfera de pietate în care trăiește familia aceasta chineză, reamintește arderea primelor timpuri ale creștinismului.

Examene de licență. Săptămâna trecută s'au dat la Blaj, la Academia de teologie, examene de licență. Comisia examinătoare a avut ca președinte pe Rvs. Dr. Augustin Tatar, rectorul Academiei. S'au prezentat nouă candidați dintre cari au fost declarați reușiți opt.

E aproape de neerezut, că sunt oameni, cari injură pe Dumnezeu, nu din mânie ori din nepricepere, ci din ură diavolească, cu voia și cu mintea limpede. Sunt neeredincioși, cari injură pe Dumnezeu, despre care zice, că nu este, injură pe diavol, despre care deosemena nu cred că există. Injură pe Fecioara Maria, sfinții, tainele...

Sunt oameni învățați, cuțți, scriitori vestiți, cari își găsesc plăcerea în defăimarea și batjocorirea lui Dumnezeu, pentru că de nu ar avea plăcere, nu ar fi capabili să spună hule așa de îngrozitoare în scrierile lor...

Către acești blasfemi neeredincioși n'avem nioi un cuvânt: limba acestora numai moartea e în stare să le-o înfrâneze și amuțesească.

Dar, în schimb, ași avea câteva cuvinte către creștinii cari injură.

Pentru că aflăm și între creștini, blasfemi răsvrățiți. Oameni zdrobiți și amărâți de greutatea vieții, cred — și foarte greșit — că își ușurează soarta și inima, dacă se răsvrătesc împotriva lui Dumnezeu, acestora ași dori să le arăt lămurit, ce fac când injură pe Dumnezeu.

B) Dar chiar așa mare păcat e su-dalma? — va întreba cineva. În definitiv, »numele« e ceva lucru mort! Ori, chiar așa lucru mare să fie vătămarea numelui lui Dumnezeu?

a) Fraților! Numai dacă cetim în întregime cele zece porunci, atunci vedem, că su-dalma rostită cu voia, din ură față de Dumnezeu, e păcat cu mult mai mare, decât s'ar părea la prima privire.

La nici o altă poruncă din cele zece po-

runcei nu a adus Dumnezeu eluzulă (necheiere, adaus) amenințarea pedepsei, ca în porunca a doua. Porunca aceasta, în întregime, după cartea II-a lui Moise, sună așa: „Să nu iei numele Domnului Dumnezeului tău în deșert; căci Domnul nu lasă nepedepsit pe acela, care ia în deșert numele Domnului Dumnezeului său“ (Ex 20. 1.)

Și nu numai Testamentul Vechiu ci și cel nou pretinde cinstirea numelui lui Dumnezeu în rugăciunea Tatăl Nostru, îndată după a-grăire zicem: „Sfintească-se numele tău!“ Și de aici încă ved că nu om a făcut „Tatăl Nostru“. Pentru că dacă l-ar fi făcut oamenii, de sigur că l-ar fi făcut așa: „Tatăl nostru, care ești în ceruri, păinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă“. Mântuitorul însă a cerut mai întâi cinstirea numelui lui Dumnezeu.

Uneori se întreabă și oameni mai serioși, oare nu e lucru exagerat porunca a doua? Oare a fost de lipsă să se aducă lege specială pentru apărarea numelui lui Dumnezeu? Și încă eu o eluzulă așa de aspră?

b) Dar, vedeți, și numai după puțină meditare observăm, că aici e vorba mai mult decât de apărarea unui nume. Da, rostirea unui nume nu ar fi așa mare păcat; dar în dosul numelui stă persoana, a cărei nume se amintește și defăimând numele, vătămăm și persoana.

Prin urmare cel care injură, nu vătămă numele lui Dumnezeu, ci pe însuși Dumnezeu.

Chiar și numele oamenilor sunt importante și prețuite înaintea noastră, eu cât mai

ales numele lui Dumnezeu! Sunt nume, — de exemplu: numele părinților, binefăcătorilor, a prietenilor noștri, — a săror simplă rostire, ne umple sufletul de emoție. Cu cât mai mare cinste ar trebui să rostescă fiecare om numele lui Dumnezeu, care e Tatăl nostru, binefăcătorul cel mai mare și prietenul nostru cel mai fidel! Nu este copil care să sufere să-i injure cineva pe mamă-să; nu este ostaș care să sufere să injure cineva înaintea lui pe regele său; ba, va spun mai mult: nu este căine care să sufere să atace cineva pe stăpânul său — numai între oameni se găsesc de accia, cari ascultă liniștiți, cum e batjocorit Tatăl cerese, numai între oameni se află, cari injură cu ură pe Regele Regilor!

Spuneți, ar cutesa cineva să rostescă fără cinste numele sfânt al lui Dumnezeu, dacă s'ar gândi, cine e Dumnezeu, pe care el cutesă să-l injure!

Cine e acel Dumnezeu? — I. Ci — cine e Dumnezeu? Când Moise stătea în genunchi înaintea rugului ce ardea, dar nu se mistuia și a întrebat: „Doamne, cum te chiamă, care e numele tău?“ Și a răspuns Dumnezeu lui Moise: „Eu sunt, cel ce sunt“ (Fac. 3. 14), adică: Eu sunt cel care „există“, eu sunt „existența“, a cărui însușire este să fie. Orice este afară de mine în lume, toate sunt trecătoare: pot să fie, pot să nu fie. Toate sunt din motivul, că eu vreau să fie. Și sunt până atunci până când voiesc. Eu sunt izvorul veșnic al vieții: toate sunt dela mine, precum tot pieural e din izvor, toată raza e din soare. Dumnezeu

Franța a decorat pe Maiestatea Sa Regele Carol

Armata română, în rândurile căreia au luptat în decursul marelui războiu și ofițeri francezi, se bucură în Franța de mare vază. Ca semn de admirație și de onoare pentru »glorioasa armată română«, guvernul francez a decorat pe *Maiestatea Sa Regele Carol* cu cea mai înaltă decorație ce se poate da unui șef de stat, cu așa numita »Medalie Militară«.

Decorarea s'a făcut cu pompă aleasă, într'o grădină particulară a ministerului de războiu. O companie de soldați, din cei mai vestiti regiment al Franței, purtând peste umere panglică galbenă-verde, a decorației, așteptau sosirea Regelui.

Câțiva miniștri francezi, mareașali și generali, așteptam în aceeași grădină. Între ei se aflau și dnii Nicolae Titulescu ministrul de externe al țării noastre și Ministrul României la Paris.

Când Regele s'a dat jos din automobil, te uniformă de colonel al găzii regale române, cu chipiu înalt și egreta albă, purtând legiunea de Onoare, muzica militară a cântat »Trăiască Regele«. Compania de soldați, garda în uniformă strălucitoare, miniștri, mareașalii și generalii au salutat împetriți.

Maiestatea Sa a salutat apoi îndelung drapelul francez. Bătrânul mareșal Franchet d'Esperey, erou din războiul mondial, sprijinit pe două băte, moștenire din acelaș războiu, s'a apropiat de Maiestatea Sa, spunând că »guvernul francez vrând să onoreze glorioasa armată română« de-

corează pe Șeful ei cu cea mai înaltă decorație. Bătrânul mareșal a prins apoi »Medalia Militară« de pieptul Regelui. Trompeții au început să sune iar muzica intona imnul francez.

Câteva minute, Maiestatea Sa și Mareșalul d'Esperey au stat în poziție de drepti, unul în fața celuilalt. Regele a strâns apoi călduros mâna Mareșalului, și cu aceasta ceremonia decorării s'a terminat.

Adunarea național-țărăniștă dela Deva

Cuvinte spicuite din scrisoarea dlui Iuliu Maniu

Cetățenii jud. Hunedoara au fost chemați la vot, în curând vor alege un deputat, pentru care loc național-țărăniștii au candidat pe *d. Gh. Pop* fost ministru.

Toți cei cari sprijină candidatura dlui Gh. Pop. și alte grupări politice, nu numai național-țărăniștii, s'au strâns duminică trecută la Deva, la o mare adunare, prezidată de plugarul Belea Miron. Au fost de față câteva mii de țărani și mulți fruntași din alte orașe.

S'au ținut mai multe cuvântări, între cari și aceea a dlui Gh. Pop. D. N. Buta, gazetar la Cluj, a citit apoi o scrisoare a *dlui Iuliu Maniu*, care n'a putut veni la adunare. Din scrisoare, care cuprinde starea de azi a lucrurilor din țară, spicuim următoarele:

»Frați Hunedoreni! Plugarii deopotrivă cu muncitorii, intelectualii ca și meseriașii trăesc azi zile grele, ca niciodată, pline de mari lipsuri și îngrijorări. Câștigul lor nu acopere cheltuielile, iar veniturile nu ajung pentru traiul de toate zilele. Și totuși birurile sunt mai aspre și mai nemiloase ca oricând. Banul țării nu are preț. Totuși produsele țărănimii devin din ce în ce mai estine, iar plata muncitorimii este mai scăzută ca oricând.

Intelectualii, meseriașii, țărani și muncitorii nu câștigă atât cât să-și poată hrăni, îmbrăca și crește cinstit copiii.

Ca nicăiri în altă țară se resimte lipsa medicilor și a medicamentelor cari nu pot fi plătiți iar medicamentele nu pot fi aduse din străinătate în lipsă de bani străini, cari sboară cu nemiluita în buzunarele prietenilor și protejaților celor dela cârmă. Glasul banilor sau al cărdășiei este adesea mai tare decât al legii și obraznicul mânăncă întotdeauna praznicul.

În ziare nu se pot publica nici necazurile celor de rând, nici fără de legile celor ce conduc treburile țării. Nu se pot înșira nici leacurile boalelor nenumerate de care suferă țara. Votul mulțimii se fură. Mulți slabi de inger sunt ameșiți cu bani și cu băuturi și amenințați cu jandarmi, iar mulțimea cea mare are numai dreptul să plătească impozite — dacă are de unde

și are libertatea de a intra în cazarme, ceea ce ar face bucuros dar nici măcar arma cumsecade nu i-se dă în mână ca să-și apere de dușmani hotarele țării și glia strămoșească. Românul este iobag și astăzi în țara lui și este batjocorit în străinătate, pentru că nu știe să guverneze și să îngrijească țara cea mai bogată și cea mai mănoasă din lume.

În întreaga țară, dar mai ales în Ardeal și Banat, s'a înstăpănit mizeria.

A sosit ceasul să fie salvată demnitatea națiunii române și ca ea să-și impună cu orice preț voința. Trebuie îndepărtat dela guvernul țării partidul liberal, cauza tuturor relelor. El înăbușă glasul și voința poporului, calcă drepturile națiunii, susține sistemul economic și financiar învechit care sărăcește țara.

Trebuie întronate fără amânare la conducerea țării dreptatea și bunele moravuri ale creștinătății, fără cari nici un neam nu poate dăinui.

Țărănimea trebuie să-și ia întregul rod al revoluției naționale din 1848 și din 1918. Muncitorimea să se bucure de dreptatea socială consfințită prin suferință și mult sânge, și toți cetățenii să fie împărtașiți de binefacerile democrației și de drepturile asigurate prin constituție.

Pentru a atinge aceste ținte național-țărăniștii, toți cei din frontul plugarilor și toți cetățenii conștienți din Hunedoara trebuie să-și dea votul pentru candidatul nostru *d. Ghiță Pop*, fruntaș al partidului național-țărănesc, naționalistul însuflețit și democratul intransigent. El întrușipează revolta întregului popor românesc față de regimul de azi și dorința de luptă îndârjită pentru intronarea unei noi vieți de stat. Toți trebuie să-și dea votul pentru candidatul nostru, drept manifestare contra rușinoaselor stări de lucruri de astăzi și ca o afirmare a voinței de a le înlătura, pentru că nici o ideologie nu poate fi practic înfăptuită, câtă vreme nu va fi zdrobit regimul de azi al dictaturii, al reacțiunii, al falsificării voinței cetățenilor, al jafului averii publice și al decadentei morale și naționale.

Cuvântarea dlui Maniu a fost ascultată cu multă atenție și la sfârșit publicul a aplaudat furtunos.

Larna viscolește în întreaga țară

Zilele de primăvară, cu soare călduros, cu muguri, flori și ghiocci în unele părți, au fost privite cu bănuială. Cum se poate ca acum, când încă n'am ajuns în toiul iernii, după filele calendarului, să vedem fluturi sburând, se întrebau mai ales bătrânii, cari și-au trăit tinerețea în vremuri mai puțin schimbăcioase decât cele de azi.

Dar iată că luna Faur a acoperit cu vâl alb întreaga țară. Din Moldova și Basarabia unde e ger aspru, din Dobrogea, Muntenia și din toate colțurile Ardealului vin știri de iarnă în lege.

În unele părți mai ales pe coasta Mării, unde săptămânile trecute se scaldau copiii, și în șesul Dunării, a început să viscolească cumplit. Vapoarele se luptă cu furtuna să nu fie smulse din port, și în largul Mării nu mai pot porni, căci valurile se ridică furtunoase, cât casele cele cu multe etaje dela București.

În unele părți ale țării, mai ales în

e Ziditorul atotgutermei! Dumnezeu e Domnul nemărginit! Dumnezeu e Judecătorul drept! — și tu Frate, amărit și întristat, pe acest Dumnezeu sutezi să-l înjuri?!
Spune — Creștine! — ți-e grea viața? Ceriul vieții tale e fatuacat? Totuși nu înjura pe Dumnezeu! Nu te învinovăți pe El! Nu zice, — că pe tine și Dumnezeu te-a părăsit, și-a uitat de tine, că nu e providență, toate se întâmplă în viața omului, în voia hazardului fără nici un scop! Toate acestea sunt înjuriile Privește deasupra caselor dela orașe: sute și sute de fire de sârmă, în toate direcțiile, ce înăurcătură! — ți vine să crezi. Și totuși fiecare își are rostul său! Nu e așa, la sfârșit toate se îndreaptă spre un centru, la o casă! Uade? Oamenii nu văd, dar știu. Nici eu nu văd, dar știu, că-și viața mea și a fiecăruia om și a miltoanelor de evenimente ale istoriei universale, toate, toate se adună, se concentrează în mâinile părintești ale lui Dumnezeu, cel nemărginit de înțelept! Nu, nu atacați pe Dumnezeu! Filadelfia sudalma plină de ură, sudalma cu deplină deliberare (cercețare și înțelegere) e limba maternă a iadului și fiecare sudalma e o seănțeie arzătoare eșită din iad!

Fraților, nu vădămați pe Dumnezeu!
(Partea a doua urmează)

jud. Brăila, haite de lupi cutreeră drumurile și locurile pe unde sunt stâne de oi.

Iarnă grea și în alte țări

Din pricina valului nou de frig, la New-York, în America, s'au întâmplat numeroase nenorociri. Într'una din primele zile ale lunii, zăpada s'a topit dintr'odată. Canalele nu erau atât de mari încât să poată înghiți întreagă apa. S'a revărsat atunci pe străzi, pe un strat gros de 15 cm. Peste noapte s'a lăsat un ger cumplit și apa a înghețat. A doua zi lumea nu putea ieși din casă din pricina lunecșului.

Un sloi de ghiță depe țărmul oceanului s'a rupt și a pornit-o în largul apelor, împreună cu șapte tineri cari se aflau acolo. Ei au fost văzuți dintr'un aeroplan. În ajutorul lor a fost trimis un vapor.

Din Polonia vine știre că frigul e atât de cumplit, încât pe străzile Capitalei au fost așezate 200 sobe cu cărbuni, ca lumea să se poată încălzi. Faur a adus adecă pretutindeni iarnă în lege.

Cum s'a întâmplat nenorocirea de aeroplan din Banat

În numărul trecut al gazetei am scris despre o cumplită nenorocire petrecută în Banat. Un aeroplan s'a prăbușit pe vârful unui munte. Din mașinăriile bine închegate au rămas numai bucăți sfărțate iar trupurile celor trei sburători au fost sfărțicate în bucăți.

Când am scris numărul trecut al gazetei, nu se știa lămurit cum s'a întâmplat nenorocirea. Unii erau de părerea că aeroplanul s'a isbit cu putere de munte tocmai când voia să iasă din nori, alții credeau că s'a rupt în două. Acum se știe că aeroplanul de fapt s'a rupt în două. Dar din ce pricină? Ce i-a fi lipsit la plecare? Mai mult, telegrafistul a anunțat, prin telegrafia fără fir, de nenorocire. A fost ultima veste primită la posturile de aviație dela aeroplanul ce sbura deasupra munților. Cei ce au primit vestea, știau că undeva, poate departe de ei, trei vieți omenești se rostogolesc în fugă nebună spre moarte.

Un singur om a văzut nenorocirea, un cioban îmbătrânit de zile petrecute în munți, departe de născocirile minții omenești, de aeroplane, automobile și cinematografe. Jandarmii cari au primit ordin să plece în căutarea rămășițelor celor din aeroplan, au întâlnit pe potecile înzăpezite și neumblate ale munților pe bătrânul cioban. Când a văzut arme lucitoare și muniuri împărătești, ciobanul a dat binețe și le-a spus lucru mare:

— A căzut balaurul din cer.

Jandarmii i-au aruncat o uitătură încredințată, de ostaș, și și-au văzut de drum. Nu balauri căutau ei; lor le trebuiau rămășițe de mașinării și de trupuri omenești.

După ce-au căutat zadarnic o zi și o noapte, și-au adus aminte de vorbele moșului ce părea într'o dungă și și-au zis:

— Oare, »balaurul« n'o fi aeroplanul? S'au pornit în căutarea moșului să le arete unde a căzut »balaurul«.

L-au găsit căci moșul locuia în munți. Și nu le-a trebuit multă căutare până au găsit locul unde a căzut »balaurul«.

— Dar svârlea ceva foc pe nări, — au întrebat jandarmii, ca să știe dacă nu s'o fi aprins cumva aeroplanul în aer.

— Nu, nu, n'am văzut nici o flacăra, a răspuns moșul, cu teamă să nu spună neadevăruri despre balaur. Dar era grozav cum se rostogolea de iute, — spuse el, închinându-se cu privirea spre oasele din trupurile celor trei tineri, omorâți de »balaur«.

O hoție americană

Și-au făcut ei faimă Americanii că se pricep la hoții, înca de frica lor sunt siliți oamenii să plece în țări străine, cum a pătuit nu de mult colonelul Lindberg. Dar iată că la hoții meșteșugite se pricep și Europeanii, și încă nu trebuie să mergem prea departe să auzim de ele. Ne oprim la noi în țară, la un caz petrecut la Bazargie, săptămâna trecută. Iată ce s'a întâmplat acolo.

Un turc bătrân, cu numele Radi Statef, ars la Bazargie o mică prăvălie cu poame, de pe urma căreia trăgește un gospodar de pe moșioara sa. Istr'o seară din săptămâna trecută, după ora închiderii, a plecat spre casă, trecând pe un câmp apropiat ca să scurteze calea. În câmp întâlnește trei necunoscuți, cari, fără nici o vorbă, i-au legat mâinile la spate scotosindu-l prin buzunar. Bătrânul s'avea la el decât zece Lei.

— Nu e nimic moșule, nu te sperie, — a spus atunci unul dintre ei, — o să te ducem noi acasă ca să nu se mai lege nime de tine.

— Dar deslegați-mi mâinile, dacă aveți cu mine gânduri bune, — răspunde bătrânul.

— Acasă ți-le-om deslega, dar aici nu, căci fugi și ne spui la poliție.

Bătrânul a pornit la drum, legat, alături de cei trei cari rădeau și glumeau mereu spunând că au vrut numai să-l sperie.

Când au ajuns în fața casei, bătrânul a mulțumit frumos țesătorilor pentru »preț«, rugându-i din nou să-l deslege ca să-l ia în casă și l-o vedea »baba«, se sperie amarnic.

Dar, ce le-a trecut bandiților prin gând? — Mergem și noi în casă, moșule, să-ți vedem baba, — au spus ei. Au intrat toți patru în casă și bandiții au poștit »bună seara la gazdă« care privea nedumerită. Toată nedumerirea a fost de o clipă, căci bandiții au prins-o și pe ea, au legat-o și i-au amenințat cu moartea dacă nu le dă toți banii. Ce să facă bătrânul? Au scos toate erupările lor, patru mii de Lei și i-au dat hapsânilor.

Aceștia au luat banii și au plecat, liniștiți parcă ar fi ieșit eu prețul muncii lor în buzunar, nu cu erupările unor bătrâni.

Cei mai nou pe frontul din Africa

Știrile sosite la începutul săptămânii trecute din Africa, spun că nu-i nimic nou, atât pe frontul de nord cât și pe cel de sud.

Ziarele italiene au scris de mai multe ori că Anglia trimite Abisinieii gloanțe dum-dum, a căror întrebuintare e oprită. Față de aceste știri, guvernul Angliei a trimis o scrisoare Societății Națiunilor, în care scrie că nu-i adevărat că fabricile engleze ar trimite gloanțe dum-dum în Abisinia.

Mareșalul Badoglio, comandantul trupelor italiene din Africa, a vizitat săptămâna trecută orașul Makalle, ocupat încă de mult de Italiani. Populația și armata, în frunte cu Rasul Gugsu, a cărui castel se află în oraș, l-au întâmpinat la porțile cetății.

Pe fronturi, mai multă ispravă fac aeroplanele. Când se oprește ploaia, ele pornesc în sbor spre localitățile abisiniene pe cari le bombardează dela înălțimi mari de tot. În ultima zi a săptămânii trecute au bombardat orașul Dessie, unde se afla și Negusul. Au căzut bombe într'una, 65 de minute. S'au aprins toate pădurile din jurul orașului, care era o ruină încercuită de foc. Italianii urmăreau să omoare pe Negus. Acesta trăgea mereu la un tun antiaerian, împotriva aeroplanelor. Cu toată ploaia de gloanțe din jurul lui a scăpat neatins. Bombardamentul acesta s'a produs dimineața, la ora 9, pe o vreme frumoasă, ca o zi de sărbătoare.

Trupele abisiniene au încercat a doua zi să recucerească orașul Makalle. Sub comanda Rasului Seyum, trupele au dat atacuri repetate împotriva italienilor cari erau bine întăriți. Mitralierele moderne ale italienilor au oprit toate atacurile dușmane. Valuri întregi de abisinieni se prăbușeau în fața gardurilor cu sârmă ghimpată ale soldaților fasciști.

Negusul are de luptat și cu dușmani dinăuntrul țării. Un fost perceptor din Capitala țării, numit Gebre Medi a fost scos din slujbă pentru nereguli. Acesta a organizat un trib întreg și ca să se răzbune, se crede că va porni împotriva Negusului. În ajutor îi stă un alt Ras, cu 50 de mii soldați echipați. Și Negusul cu toate acestea, continuă lupta.

Corul jărănesc din Leșu

În comuna Leșu din jud. Năsăud, a lucrat două veri o echipă de cărturari trimiși anume dela București pentru ridicarea culturală a satelor.

Cărturarii trimiși de Fundația Culturală Regală »Principele Carol«, au studiat atunci un sat românesc, satul Șanț-Năsăud. Au studiat așezările din sat, gospodăriile, portul, obiceiurile și preocupările țăranilor de acolo. Au făcut și fotografii cu tot ce au văzut mai de seamă, fotografii multe, un film întreg. Filmul s'a arătat săptămâna trecută la București; la un mare cinematograf, și mult au admirat domnia din Capitală ceace au văzut.

Dar, ca satul românesc să fie și mai bine reprezentat, a fost dus în Capitală și un cor jărănesc, corul din comuna Leșu, unul dintre cele mai bune coruri din țară. S'au cântat cântări românești, din Ardeal, cari au plăcut foarte mult ascultătorilor. Coriștii s'au bucurat de o primire foarte frumoasă și au fost primiți cu multă căldură în toate părțile, vizitând orașul.

Cei cari au reprezentat în Capitală satul ardelenesc, mărindu-i cinstea și vaza, sunt țărani muncitori de glie. Au fost instruiți de echipa sosită verile trecute dela București, adecă de oameni cu carte cum se găsesc în toate satele noastre, preoți și învățători, sub îngrijirea cărora țăranii și-ar putea face în fiecare comună câte un cor jărănesc vrednic de laudă, cum e cel dela Leșu.

Din Gherla

În 9 Februarie »Cercetașele Someșene« dele școala normală de fete din Gherla au aranjat în fața unui numeros public ales din Gherla și Dej un frumos program muzical și coral sub conducerea domnișoarei prof. Mimi Turdean.

Între diferitele puncte s'a cuprins și conferința elevei E. Bogdan »Viața cercetașelor în tabără« predată într'o limbă aleasă cu nu-

meroase proiecțiuni din viața de tabără. Cele mai multe puncte au fost cântece bine executate, și o piesă: „La târg” foarte bine jucată de elevele: Frontaș Gizele, Găzdac Maria, Mălinaș Cornelia, Porușlu Elvira, Manzat, Berinde Bogdan, L. Talus, Bota, Chiurean, Cutcan, Deceanu, Precup, Olah Straja, Danciu și Mute.

Acest program s'a ținut în sala festivă a școlii normale de fete, din edificiul cel nou ridicat din hărnicia și cruțările domnișoarei directoare Suciu, cum și din bunăvoința Excelenței Sale Episcopul Iuliu al Clujului făcând ca în orașul Gherla să avem o școală corespunzătoare și de model. Cine intră în curtea acestei școli, admiră acest edificiu școlar, cu o plăcută înfățișare.

Un asistent

A apărut „Cultura Creștină”

Sâmbătă, în 8 Februarie, a ieșit din tipar nița Blajului primul număr al revistei „Cultura Creștină”. Apare în continuare, după o oprire de 10 ani, căci această revistă a apărut întâia oară la 1911.

Imbrăcată într-o haină frumoasă, după toate cerințele vremii, întâiul număr cuprinde între paginile sale articole semnate de fruntașii ai bisericii unite. Sunt lămurite acolo gândurile înalte cari au împintinat la lucru pe cei din jurul revistei, iar evenimentele zilei, viața ce se desfășoară în jurul nostru, e strecurată prin litera evangheliei.

Revista apare sub îngrijirea unui comitet de direcție compus din:

Victor Macaveiu, președinte; Ioan Agărbiceanu, Ioan Balan, Nicolae Brînzeu, Alexandru Lupeanu, Titus Malain, Zenovie Păclășanu, Augustin Popa, Aloisiu Tăutu, membrii. — Secretar de redacție: Dumitru Neda.

Il dorim viață lungă și rodnică.

CATRE RESTANȚIERI. Cel ce nu primit provocări de plată, sunt înștiințați că au fost șterși dintre celtorii gazetei noastre. Ultimul număr ce-l primesc e acesta. După suma cerută așteptăm o săptămână. În caz că nu o primim, cei cari au primit provocări vor fi trecuți la lista neagră și dați pe mâna avocatului ca să scoată ceea ce ni-se cuvine pe bună dreptate. — Cu provocări, alți restanțieri vor fi cercași zi de zi. Toți cei cari sunt în restanță vor apuca drumul arătat mai sus. Cu toate vor rămânea numai cei cari sunt în curent cu plata abonamentului, căci numai acela se dovedesc înțelegători al rosturilor unei gazete, și oameni de cinste și cuvânt.

Sărbătorirea Prea Fericitului Părinte. Congregațiile Mariane ale Școlii din Blaj au sărbătorit miercuri, în 12 i. c., împlinirea alor 14 ani dela încoronarea Prea Fericitului Părinte Papa Pius XI. Serbarea a avut loc în sala de gimnastică a liceului de băieți la ora 5 d. m. A fost de față mai ales școlărime și profesori, sala plină. Programul serbării a avut opt puncte. Primul punct a

ost un Imn Mariei cântat de studenții dela Academia de teologie. Studentul teolog Adrian Teodorescu a vorbit despre Papa Pius XI. A urmat poezia „Sfântului Părinte” de I. Gârleanu, declamată de eleva Luiza Roman dela Școala Normală. Alexandru Moisiu, elev la liceul de băieți a vorbit despre Sf. Părinte și tinerimea. Studentul teolog Aug. Misarăș a declamat poezia „Vedenie” de M. Demetriu, după care a urmat un cântec închinat lui Iesus, cântat de studentul teolog Alexandru Chortec. Elevul Emil Stan dela Școala Comercială Superioară de băieți a declamat poezia „Sfânta Fecioară” de M. Militaru. Ultimul punct a fost vorbirea Cl. Dr. Ioan Suciu, profesor la liceul de băieți, despre „mistuni prin ghețurile polare”. Vorbirea, cu amănunte din viața grea ce o duc misionarii în ținuturile înghețate, a fost însoțită de proiecțiuni.

Doi arhieriei uniți distincți de M. Sa Regele. Afiam cu bucurie că Maiestatea Sa Regele a distins pe Preasfințitul Iuliu al Clujului și pe Preasfințitul Alexandru al Lugojului cu „Steaua României” în grad de Mare Cruce. Deodată cu aceste distincții Maiestatea Sa a și arătat într-o scrioare însoțitoare marile vrednici ale acestor doi arhieriei uniți. Gratulăm din inimă amândouă Preasfințitilor noștri arhieriei și le zicem: „Întru mulți ani Stăpânilori!”

Preasfințitul Alexandru al Maramureșului a împlinit 5 ani de rodnică arhierie. Credincioșii noștri din Baia Mare au sărbătorit zilele trecute pe *Preasfințitul Alexandru al Maramureșului*, din prilejul împlinirii a 5 ani de arhierie rodnică și de Dumnezeu binecuvântată. Sărbătoarea s'a făcut în cadrele Agrului. Au vorbit dl Dr. Oșianu președintele Agrului și dna Marta Iepure președinta Reuniunii Femellor gr. cat. La palatul epliscopesc apoi a vorbit pâr. prepozit Al. Breban, dl colonel Stănescu și dl Ștefan Saciu directorul minelor de aur. Le-a răspuns tuturor Preasfințitul, mulțumindu-le. Ne alăturăm și noi cu drag la această sărbătorire, dorindu-l diu inimă se păstorească încă mulți ani cu pace.

Dela Desdărjământul Blaj al „Astrei”. Doi Președinți sau Secretari ai cercurilor culturale așezătoare Desdărjământului Blaj al „Astrei” (poate fi și altă persoană, având împuternicire scrisă) sunt invitați ca în trecere prin Blaj să treacă pela Secretariatul Desdărjământului (în localul redacției „Unirea Poporului”) pentru a prelua cărțile distribuite bibliotecilor cercurilor.

M. Sa Regina Maria are un castel la Mediașul Aurit. În comuna Mediașul Aurit din jud. Satu Mare, este un castel vechiu, de sute de ani. În decursul veacurilor au trăit în el numai prinți, dintre cari unii prinți români. Mai nou era în stăpânirea unui baron-ungur. Maiestatea Sa Regina Maria s'a interesat de acest castel de mare preț, nu numai pentru podoabe, ci mai ales pentru vechimea lui. Auzind baronul că Maiestatea Sa se interesează de castel, l-a dăruit Maiestății Sale, care a hotărît să facă acolo un sanatoriu pentru tuberculoși.

Studenții Târnăveni la Cluj. Tinerii din județele Târnava-Mică și Târnava-Mare, cari învață carte la universitatea din Cluj, au un cerc studențesc sub numele de „Valea Târnavelor”. Cercul are și un binefacător scop cultural: în timpul vacanțelor tinerii studenți coboară prin comune și răspândesc dragostea de carte, de grai și port românesc. Pentru anul școlar 1935/36 cercul „Valea Târnavelor” și-a ales următorul comitet: Cosma I. Aurei

președinte, Magda V. Ioan vicepreședinte, Muntean Ioan secretar general, Kampf Ferdinand casier, Malor Alexandru bibliotecar, Băcilă Ioan secretar de ședință, Popa Emil secretar de comitet, Hornariu Virgil, Vișă Ioan și Platon Marius membri în comitet.

A murit cardinalul Sincero. Săptămâna trecută a încetat din viață la Roma cardinalul Sincero. A murit în vârstă de 76 de ani. De 13 ani era cardinal, iar înainte a fost în alte slujbe de seamă. A fost un om învățat, cunoscut în întreaga lume. Biserica română unită a avut legături strânse cu dâ-părutu', întrucât în restimp de 10 ani a fost secretar al Sacrei Congregațiuni Orientale, de de care se ține și biserica noastră.

Cănele Regelui George a murit de supărare. Într'unul din numeroase trecute ale gazetei am scris despre cănele Regelui George al Angliei, care a simțit moartea stăpânului, fiind tare supărat în zilele înmormântării. Înainte era vesel, de șapte ani de când îl avea Regele a înveselit multă lume scoțând din lacurii obiecte scăpate ori întorcându-se la stăpân, când era chemat, din câteva sărituri. Dela moartea stăpânului, cănele acesta căruia i-se spunea „Susan”, n'a mai mâncat nimic și la sfârșitul săptămânii trecute a murit.

Copil opărit. Copilul Ioan Munteanu din Cluj, de 5 ani, a fost lăsat acasă singur de părinți. Tot jucându-se la bucătărie, în jurul cuptorului, s'a acățat de o oală cu apă fiartă. Apa s'a vărsat pe el și copilul s'a ales cu răni mari. Pielea dela o mână l-s'a jupuit. A fost dus la clinică, dar nu se știe dacă va scăpa cu viață.

A sosit din Rusia după 20 de ani. Acum sunt 20 de ani a plecat din comuna Alta Mare tânărul Gheorghe Istrati de 19 ani. A îmbrăcat tunica împărătească, a luat arma în spate și a plecat la războiu, pe frontul Galileii. Tânărul Istrati a căzut repede în mâna Rușilor și în Rusia a stat până săptămânile trecute. S'a căsătorit acolo, are trei copii și aproape că și-a uitat limba de acasă. Mulțumită Ministrului României din Rusia, acum s'a întors acasă. Când a pășit în Ardeal și-a făcut cruce căci, după cum spune, a avut multe de suferit în Rusia, unde omul nu poate fi stăpân pe nimic.

Otrăviți de gaze. În America se lucrează la un tunel lung, care va deschide drum scurt, prin inima muntelui, între două provincii. La tunel lucrau două mii de muncitori. După ce au înaintat bine în inima muntelui, într'o zi din săptămâna trecută s'au îmbolnăvit câteva sute de muncitori. Până seara au murit 476. Ceilalți sunt pe moarte, și spun doctorii că nici unul nu va scăpa, deoarece au fost atinși de otrava unor gaze cari au ieșit dintr'o crepătură a muntelui. Familiile muncitorilor au rămas astfel fără sprijin.

Cum se plătesc dările. În decursul lunii Ianuarie a acestui an, statul a încasat un miliard 230 de milioane, 155 de mil Lei. În Ianuarie anul trecut a încasat 958 de milioane. Sporul anului acesta e adecă de 272 milioane 155 de mil. Așa dupăcum e întocmit bugetul țării, ar trebui să se încaseze în fiecare lună două miliarde.

Păduri luminoase. California (țară în America de Nord) are cele mai bune, mai îngrijite și mai frumoase șosele din America. Multe șosele trec prin păduri întinse. Mâna muncitorilor, condusă de priceperea celor dela cârmă, a tăiat drumuri frumoase și prin de-

sișul pădurii. Iar, ca să nu se întâmple vreo nenorocire, mai ales la cotituri, s'au vopsit trunchiurile arborilor de pe margini ca un fel de materie luminoasă, așa cu lumina licurlicilor. — Un profesor străin, umblat prin multe țări, spunea că Româneli îi trebuiesc mai întâi de toate drumuri. Vor roi atunci străinii din toate părțile ca se cunoască frumusețile țării, iar țara va câștiga, și vază și bani. Așa nu nu vin căci li-e frică de rupturile și norolul unde li-se împotmoiesc automobilele de-1 scot țărăni cu lanțurile și cu boli. Și li-e frică de drumurile de țară, cu gropi și în multe părți cu norol ca și pe sate. Când vom ajunge și noi ca în California?

Un sat a fost acoperit de o alunecare de pământ. Din Franța vine știre că pământul a început să fugă în câteva județe. Un sat a fost acoperit în întregime de un deal apropiat ce înalța par'că ar fi avut dedesupt roate. N'a fost nici o moarte de om, căci dealul înalța încet, oamenii știau c'o să le acopere așezările așa că s'au mutat în sat vecin. Alunecări de acestea au fost și la noi mai anul trecut. Sunt, acolo mai în adâncime, anumite straturi înecoașe, cari nu pot ținea legătura celor de jos, cu straturile de sus. Când mai vin și ploi mari, atunci stratul deasupra pornește și-și face așezare nouă, în altă parte.

Progresele catolicismului în Insulele Solomon (Australia). Populația catolică din Insulele Solomon de Nord s'a mărit cu 1.564 persoane în cursul anului 1934—35. Catolicii sunt în număr de 20.322, deci cu ceva mai mult de o treime din populația totală a acestor insule, care este de 60.000 suflete. Vicariatul apostolic se compune dintr'un grup de insulițe pe care misionarii le vizitează cu luntrile sau mici vaporușe, trecând prin multe pericole.

Posturi de medici la sate. Ministerul Sănătății a publicat tabloul posturilor vacante de medici la sate. În jud. Tr. Mică sunt vacante trei locuri: Circumscripția Bălăușeri, Iersut și Bichig. Peste 30 de zile, Ministerul va face numirile în aceste posturi.

Iarna a sosit iar. În jurul sărbătorilor Crăciunului am avut parte de câteva zile cu zăpadă și îngheț. S'a topit apoi și au venit în mijlocul iernii, în Ianuarie, zile de primăvară. Primele zile ale acestei luni, au fost călduroase. A început apoi o ploaie măruntă care în decursul unei nopți s'a schimbat în zăpadă. Câteva zile a fulguit mereu, topindu-se pe încetul. În prima noapte a acestei săptămâni pământul a înghețat. Când scriem aceste știri, ninge ușor. Zăpada se adună în strat tot mai gros pe pământul înghețat. Marți noaptea spre miercuri, măsurătoarele au arătat la Blaj 20 grade sub zero.

A Implinit 136 de ani. Postul de radio din Rusia a trimis la începutul acestei săptămâni înștiințare, că locuitorul Nicolae Bacrade, din Moscova, a implinit 136 de ani. Acesta e cel mai bătrân om din Rusia. Are 79 de urmași în vârstă, copii, nepoți și strănepoți cu copii.

Imbrăcămintea Regilor. Un mare ziar străin scrie că Regele George al Angliei, mort săptămânile trecute, avea cinci sute costume de haine. Le păstra în dulapuri de atică, unde nu pătrunde aerul. Pe fiecare rând erau acățate decorațiile de lipsă. Hainele erau cumpărate de un funcționar anume, căci un obicei vechi oprește pe Regele Angliei să între într'o prăvălie când sunt și alți cumpă-

rători. Regele George nu voia ca din pricina sa cumpărătorii să plece, de aceea nu intra nici când în prăvălii.

Italia cumpără cafea din Abisinia. Cele două țări cari se războiesc în Africa, au între ele vechi și trainice legături comerciale, cari merg înainte, fără să le pese de războiu. Ba războiul par'că le-a întărit și mai mult. Astfel italienii cumpără din Abisinia multă cafea. O cumpără, cea mai mare parte, pentru soldații italieni cari luptă pe frontul din Africa. Cu banii primiți dela italieni, abisinenii cumpără arme împotriva dușmanilor. Cum ar zice Românii, „neam ne neam, brânza-i pe bani“. Italianii spun cam așa. Ne-ar fi ei abisinenii dușmani, dar nouă ne trebuie cafea. Și dacă dela ei o putem lua mai ieftină, de ce să n'o luăm dela ei?

A născut trei gemeni. Soția locuitorului Ioan Poneanu din com. Micoșlaca (jud. Alba) a născut trei gemeni, două fete și un băiat. Atât mama cât și noii născuți sunt pe deplin sănătoși. Această familie mai are șase copii, așa că împreună cu părinții familia numără acum 11 membri.

Când se va încorona Regele Angliei. Încoronarea Regelui Eduard al Angliei se va face în vara anului 1937. Va fi încoronat singur, căci nu e căsătorit și nici gând de căsătorie n'are. După încoronare va vizita Irlanda și Scoția, iar mai târziu India, unde va primi și coroana de împărat al Indilor.

Foc mare la Iași. Sâmbăta trecută, aproape de miezul nopții, s'a aprins o mare magazie dela Iași. Magazinul era plin cu cereale, zahăr și ouă. Pe strada focul și pe cele din jur, s'a răspândit un miros de zahăr ars ca'n bucătăria când se face rachiu îndulcit. În jurul magaziei se auzeau pocnituri, la început puține, singuratic, apoi tot mai dese încât uneori credeal că-l o mitralieră care a intrat în slujbă. Cel din jur se ascundeau când auzeau pocniturile, până ce s'a aflat că de vină s'ouăle dela magazie. S'au copt prea tare și s'au spart. Când au auzit de ce-i vorba, au început să rădă de spaima lor.

A murit de spalmă. O echipă de perceptorii au fost săptămâna trecută în comuna Polana Aindului ca să încaseze impozitele. Femeia Istina Indreleș când i-au văzut că intră și la ea în curte, s'a speriat așa de tare încât a murit pe loc. Doftorii cari au vizitat-o după aceea au constatat că suferea de boală de inimă.

A fost îngropat de viu. Muncitorul Anton Feraru din comuna Ghidivici, aproape de Chișinău, s'a dus în marginea comunei să scoată piatră. Lucrând, s'a surpat malul peste el și l-a acoperit de viu. Alți muncitori l-au sărit într'ajutor dar nu l-au putut scăpa. Când l-au scos de sub piatră, era mort cu oasele trupului zdrobite.

Pepinierile „GROZA“

Războieni (jud. TURDA)

Oferă POMI RODITORI, vițe altoite din renumita varietate AFUZ ALI, trandafiri ÎNALȚI și PITICI din varietățile cele mai noi. Puiți sălbatici (port-altoi) pentru pomi roditori. Prețuri reduse. Catalog gratuit la cerere.

(365) 1—5

Ceaiu din buruieni

1. Flori bune pentru ceaiu

Ceaiul se bea iarna, când e frig și când bântuie celea mai multe boale printre oameni.

Ceaiul pregătit din frunzele arborelui de ceaiu, ce crește prin China, este o beutură ațătătoare și înviorătoare. Acest ceaiu ajută la mistuire și potolește setea. Are gust plăcut și e beut mai ales de oamenii din țările dela miază-noapte.

Ceaiul pregătit din buruieni e tămăduitor de boale. Acest ceaiu se face din flori, din frunze, din semințe și din rădăcini de buruieni.

Se pregătește în două chipuri: ori se fierbe floarea, frunza, semința sau rădăcina de leac un anumit timp la foc mare, ori numai se toarnă peste toate acestea flori sau frunze puse într'un vas, apă clocotită, apoi vasul se acoperă și se lasă să stea acolo înăbușite vre-o zece minute.

Sunt multe buruieni din cari se pregătește ceaiu tămăduitor de boale. Nu se întrebuintează pentru ceaiu toate părțile buruienii. Din unele buruieni se întrebuintează numai florile, din altele frunzele; din unele se întrebuintează semințele și fructele și din altele rădăcinile.

Buruienile din florile cărora se pregătește ceaiu sunt:

Barba caprei. O buruienă cu florile albe mirositoare, crește prin livezi și păduri. Ceaiul din flori de Barba caprei se pregătește prin opărire cu apă fierbinte și e alinător de boale de răunchi. E bun și în contra limbricilor precum și la tămăduirea recelilor cu dureri de mușchi și dureri de ceafă.

Brâncuța. Crește pe lângă drumuri. Are flori mici galbene. Ceaiul de flori de brâncuță e bun pentru vindecarea răgușelei și a tusei.

Calomfirul. O plantă foarte mirositoare. Din flori de calomfir se face un ceaiu bun pentru scoaterea viermilor din mațe.

Gălbinelele, su flori galbene aurii. Din flori de gălbinele se pregătește ceaiu care lecuește boalele de piele, bube și spuzeli. E bun și pentru scrofule și oprirea regulei la femei.

Hameiul. Ceaiul de flori de hameiu e liniștitor și aduce somn. E bun și pentru curățirea coșilor de pe obraz.

Limba mielului. Buruieni cu frunze grase și flori albastre, rar albe, așezate la vârf. Ceaiul de flori de limba mielului, face sudoare, ușurează răgușala și coace tusea.

Mușetelul sau Romanița este cel mai de folos în orice casă. Ceaiul din flori de mușetel, îndulcit cu zahăr este bun pentru mistuire, iar seara la culcare este liniștitor. Pentru copiii mici;

noaptea când nu trebuie să sugă o foarte bun ceaiul de mușețel. Copiilor, când se întărește li-se dă tot ceaiu de mușețel. Cu ceaiu de mușețel se fac spălături la ochii bolnavi, la răni și bube.

Podbealul. E o buruiană cu rădăcina cărnoasă, tulpina păroasă și florile galbene. Ceaiul de flori e bun la răceli și răgușeli.

Ou flori de podbeal se amestecă și flori de nalbă și de lumânărică și se face un ceaiu îndulcit cu miere, bun pentru astmă înec și tuză veche.

Răchitanul. O buruiană mare cu tulpina dreaptă, frunzele la vârf ascuțite și florile roșii în vârful tulpinei. Crește prin locuri umede.

Din vârfurile înflorite se face ceaiu bun în scupări de sânge, mai ales la ofticioși și pierderi de sânge la femei.

Socul are flori din cari se pregătește un ceaiu foarte bun pentru tuză și răgușală. Pricinuește sudoare. Cu ceaiu de flori de soc se fac spălături la răni și bube. E bun și pentru orbalț.

Pojarnița. Se culege numai floarea fără frunze. Ceaiul de flori de pojarnița se folosește pentru mistuire în boalele de stomac.

Ou ceaiu de pojarnița amestecată cu coada șoricelului se lecuiese copiii cari se udă noaptea în pat.

Teiul. Ceaiul de flori de teiu liniștește tusa. Băut cald după masă ajută la mistuire. Ou flori de teiu se fac și băi copiilor fără somn.

Ion Popu-Câmpăanu

Ce trebuie să știm despre tuberculoză (oftică)

de **Dr. Vasile Spineanu**
medic — Blaj

Tuberculoza împreună cu sifilisul și alcoolismul formează bolile numite sociale, adesea acelea cari sunt o problemă și un pericol pentru întreaga societatea omenească.

Ea este cea mai răspândită boală pe întreg globul pământesc, la noi în țară numărul bolnavilor de tuberculoză urcându-se la sute de mii, și din întreaga mortalitate ce o avem a 7-a parte este dată de tuberculoză.

În public domnește încă credința greșită că ea este o boală în fața căreia medicina este dezarmată și medicul cu mâinile legate. Vom spune dela început că o putem foarte bine preveni, și o tratăm azi cu destul succes.

Cum te îmbolnovești de tuberculoză?
S'a crezut mult timp că ea este ereditară, adesea din părinți tuberculoși s'ar naște copii tuberculoși. Azi chestiunea este pusă la punct și se știe că acești copii nu se nasc bolnavi (ei n'au germele în corpul lor la naștere), ci cel mult ei se nasc cu oarecare slăbire și aplicare pentru boală, adesea se spune că ei sunt un teren prielnic de dezvoltare a bolii. Este bine cunoscută în Franța așa numita „Operă Grancher“, și anume s'au separat din familiile lor imediat după naștere peste 2000 de copii născuți din părinți tuberculoși, și aceștia crescuți după regulile medicale și ținuți în observație timp de 20 ani, nu s'au îmbolnăvit de tuberculoză.

Prin urmare nimeni nu se naște tuberculos. Rămâne să precizăm cari sunt izvoarele de unde se infectează omul sănătos, și care

este cauza pe care o urmează boala dela izvor la omul sănătos.

Izvorul principal de infecție este omul bolnav de tuberculoză (în 90%) și animalul bolnav, în special vaca (în 10%).

Omul bolnav prin sărut apoi prin tuză, strănut etc. elimină din gură și nas foarte multe picături fine cari conțin cantități mari de germeni și pe cari le imprăștie la distanță de 1 metru în jur, și aceste picături le răsuflă oamenii sănătoși din jur. De asemenea scuipatul pe care-l aruncă bolnavul din neștiință sau neglijență pe podeaua casei, conține o cantitate mare de germeni, cari împreună cu praful sau cu mâinile murdare ale copiilor cari se joacă pe podeaua casei, ajung la gură și infectează copilul.

Dela vacă boala se ia de obicei prin mijlocirea laptelui nefiert, și produse mai ales scrofuloza copiilor, tuberculoza de os etc.

Deși, un individ tuberculos în familie este un pericol mare pentru ceilalți membrii, mai ales atunci când este bolnavă mama, care are raporturi așa de strânse și de lungă durată cu copiii și în deosebi cu sugaci.

Se știe că aproape toți am trecut prin o infecție mică tuberculoasă, și cum se explică că unii se îmbolnăvesc iar alții nu?

Dacă ajunge o cantitate mică de germeni în corpul omului, acesta luptă prin toate mijloacele sale de apărare așa că ajunge să îngrădească boala la un anumit punct și cu timpul s'o distruge. Acest punct (cancerul primar tuberculos cum s'a numit), mi-că organismul nostru așa fă, că iau naștere în sânge niște corpi de apărare, cari dacă vine o nouă infecție asupra organismului, aceștia luptă cu o înțeleasă mare și distruge germeni, însă numai dacă infecția a 2-a n'a fost prea mare. Deși în acest caz infecția primară pe care o avem peste 90% din oameni, ne ajută, lupta cu germeni noi făcându-se mai repede și mai sigur. Nu tot așa stă lucrul când a doua infecție a fost mare, adesea s'a produs cu o cantitate mare de germeni sau când infecții mai mici însă dese se abat asupra omului; în acest caz nu numai că infecția primară nu mai este un bine pentru noi, dar este chiar un pericol, căci infecția mare din urmă învinge lupta corpilor de apărare din organism, redășteapță și prima infecție, și împreună stăpânește organismul nostru, dând naștere tuberculozei, boalei, cu feluritele sale forme pe cari le cunoaște medicina.

Prin urmare ne îmbolnăvim de tuberculoză când ne infectăm cu o cantitate mai mare de germeni, sau cu cantități mici dar repetate și pe lângă acești doi factori, mai joacă un rol mare și un teren prielnic, adesea oamenii slăbiți din cauza lipsei de nutreământ sau după alte boli, precum și acei ce trăiesc în împrejurări lipsite de igienă, în case întunecoase, mici, neaerisite etc.

Ca încheiere am putea da următoarele sfaturi:

1. Toți cei ce bănuiesc că au boala să se caute conștiincios la medici, pentru că boala se vindecă cu atât mai ușor cu cât este descoperită mai repede.

2. Să urmeze întocmai sfaturile lor, și ceasta pentru vindecarea lor și ferirea de îmbolnăvire a celor din jur.

3. Să se vaccineze copiii imediat după naștere contra tuberculozei, prin această măsură s'a mai rezistență contra boalei, lucru care s'a experimentat pe o seară foarte întinsă în Franța, și la noi pe sute de mii de copii, cu rezultate foarte bune.

3 Lei buc.

3 Lei buc.

De vânzare:

Mai multe varietăți de vițe altoite și anume:

Rizling italian, Pinot grise (Rulendi), Mușcat Ottonel, Fetească, Fetească regală, Neuburger (Silvan verde selecționat), Mustoasă albă, altoite pe Riparia portalis și Rip Rupestris, buc. á 3 Lei.

adresa: Sâncel p. Blaj

IOAN BĂRBAI

(1-4) 365

ICONOSTASE,

Picture murală, artistică
execută pictorul

ANTONIU W. ZEILER

Atelier fondat în anul 1903 în BLAJ

„Fetița Orfană“

Feerie muzicală în 2 acte

Text de A. MELIN

Muzica de N. OANCEA

Piesa de teatru pentru tineretul școlar, primită atât de calduros prețutindeni și reprezentată în sute de sate și orașe, poate fi ușor reprezentată ori unde.

Notele muzicale pentru cântările din text, au apărut de curând și se află de vânzare la

Librăria Seminarială din Blaj

Prețul

Cartea cu textul . . . Lei 10

Notele, 8 pagini mari, . . . 20

La comanda prin poștă, banii se trimit pe înaintate, prin mandat postal, la cari se adaugă 5 Lei pentru poșta. Cu ramburs nu se trimit.